

θά εὐρωμεν κι' ἐκεῖ. Οὕτω, μόλις ἐκάθισα εἰς τὴν θέσιν μου, πρῶτος ὁ Δημητριάδης παραπονεῖται, διότι οἱ συμπολίτευόμενοι ἔρχονται, λέγουν παρῶν, καὶ φεύγουν, διὰ νὰ ἐπανεληθῶν εἰς τὴν ὥραν τῆς ψηφοφορίας. Βλέπετε τὴν φορὰν αὐτὴν κατὰ ἡδυνήθην νὰ ἀντιληφθῶ. Ὡς ἐλθσμένοι ὅτι μόνον ὀνομαστικῶν καταλόγων τὴν ἐκφώνησιν παρέχει ἡ ἀντιπολίτευσις μεγαθύμως εἰς τὴν Κυβέρνησιν μὲ τὰς ἀποχωρήσεις της, οὐδέποτε δ' εὐκαιρίαν ψηφοφορίας.

Μετὰ τινα ἐπερωτήσιν τοῦ ἐκ Τρικάλων βουλευτοῦ Ταρπάζη, καθ' ἧς ἀντετάχθη ὁ κ. Καραπάνος, καὶ ὁ κ. Δεληγιωργὸς ἐπανελημμένως, ἐθέτων τοὺς ἀληθεῖς λόγους τοὺς προκαλοῦντας τὰς ἀνακραυγὰς τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι καταπατήθησαν δῆθεν τὰ δικαιώματα τῶν χωρικῶν τοῦ χωρίου Ζάρκου, ὁ κ. Ζυγομαλᾶς ὁ ἀπαραίτητος πλέον τύραννος τοῦ βήματος, ὁ Βενιαμὶν τοῦ Δεληγιάννη, ὁ εὐχερὲς αὐτοσχεδίαστὴς πτεροέντων ἐπέων, ὁ νερόδραστος αὐτὸς φιδὲς τῆς πολιτικῆς προσάγει ἀναφορὰν, χιλιοστὴν αὐτὴν, τῶν οἰνοπωλῶν τῆς πρωτεύουσας, παραπονυμένων φυσικὰ διὰ τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τῶν οἶνων, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ζέγγελος δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ, καὶ ὁ κ. Ζυγομαλᾶς ἐπιμένει νὰ ἀναγνώσῃ, βεβαίως διὰ νὰ αὐτοθαυμάσῃ τὴν περὶ τὸ γράφειν τοιαύτας ἀναφορὰς δεινότητά του. Παραπονεῖται ὅτι ἡ συμπολίτευσις δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ιδιότητά του ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ἔθνους, καὶ κατακρίνει τὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἀποφεύγουσαν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἐπερωτήσεις, καὶ πρὸ πάντων ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης. Ἀνατρέχων δὲ πρὸς ἀπόδειξιν εἰς τὸ παρελθόν, λέγει, ὅτι πέρυσιν βουλευτὴς ἀξιότιμος ἐπηρώτησε τὸν Πάλλη. — Δὲν ἀπαντῶ, ἀποκρίνεται ὁ ὑπουργός. — Διατί; — Ἔτσι θέλω! Ὑστερον κατρακυλᾷ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ περιλαλήτου ἀγροτικοῦ ζητήματος, λέγει ἐπ' αὐτοῦ πολλά, δὲν θέλει νὰ παύσῃ, ἄρχονται αἱ διαμαρτυρήσεις τῆς δεξιᾶς πτέρυγος καὶ ὁ θόρυβος, ὁ κ. Παρασκευᾶς, ὁ ἐνθυμίζων μοι τοὺς εὐδαίμονας χρόνους τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ῥοδινόν, μὲ φωνὴν Σπήλιου Ἀντωνοπούλου, ἐκρήγνυται ὡς βολέτα ἀπὸ τῆς θέσεώς του, καὶ ὁ Κώστας Κουμουνδούρος ἐν σατυρικῇ ἐμπνεύσει χειροκροτεῖ τὴν ἐκρηξίν.

Ἄλλ' ὁ κ. Φιλάρετος, ἐπειδὴ αὐτὸς εἶνε ὁ ἀξιότιμος βουλευτής, τὸν ὅποιον ἀνέφερεν ὁ Ζυγομαλᾶς ὡς ὑποστάντα τὸ ἔτσι θέλω τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, διαμαρτύρεται ὅτι ἂν ἦτο τοῦτο ἀληθές, ὅα ἔφερε πάραυτα τότε πρότασιν ἀποδοκιμασίας κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ. ἄλλ' εἶνε ψεύδος· ποτὲ δὲν ἐλέγχθη τοιοῦτό τι. Κατόπιν φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ εὕρῃ χρόνον ἢ βουλήν διὰ νὰ συζητήσῃ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, περὶ οὗ τόσα ἀνακριθεῖ ἐλέγχθησαν, διὰ νὰ εὐκρινισθῇ ἡ ἀλήθεια. Ἐχων δ' ὑπ' ὄψιν διακοπὴν τινα τοῦ Κώστα Κουμουνδούρου, ἀνυπομονῶν, λέγει, περὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος, ὅχι ὅπως ἀνυπομονοῦσιν οἱ διακόπτοντές με...

Κώστας Κουμουνδούρος. Οἱ μὴ δημοκρατικοί, καὶ φιλελεύθεροι, καὶ τυφλὰ ὄργανα!

Φιλάρετος. Αὐποῦμαι διότι δὲν συμφωνῶ μὲ τὸν βουλευτὴν Μεσσήνης, ἀλλὰ καὶ δὲν τὸ ἐπιθυμῶ.

Ἡ σιωπῇ. — Οὕτω περιγράφωμεν τὸ μέρος τοῦτο τῆς διηγήσεώς μας. — Μετὰ τὸν Μεσσηνέζην, τὸν ὅποιον προλαβόντως ἀνέφεραμεν, ὁ κ. Μίλησις ἐγερθεὶς ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του διὰ τὴν σιωπὴν τῶν Ὑπουργῶν καὶ πάσης τῆς ὑπουργικῆς φάλαγγος κατὰ τὴν παρούσαν συζήτησιν· τὴν σιωπὴν αὐτὴν θεωρεῖ περιφρόνησιν, καὶ ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ ἡμεῖς, λέγει, δὲν ἤλθαμεν νὰ ἐκφωνήσωμεν λόγους, ἀλλὰ νὰ συζητήσωμεν. Ἄλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Μαυρομιχάλης, ὡς ἀνωτέρω εἵπαμεν, τελειώνει, ἀλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Ὁ κ. Μεσσηνέζης προτείνει πρὶν τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν τὸ νομοσχέδιον νὰ φέρῃ ἡ Κυβέρνησις κατάλογον πάντων τῶν εἰδῶν, τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐξήσιν φόρου. Ἄλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Ζηνόπουλος. — Ἡ πρότασις τοῦ κ. Μεσσηνέζη δεικνύει τὸ ἀνεπιστήμον (καὶ δύο ἄλλα ἐπίθετα) τοῦ νομοσχεδίου. Δὲν εἶναι ἱκανὴ ἡ Κυβέρνησις νὰ περιφρονήσῃ τὴν Βουλὴν ἢ σιωπῇ της δὲν εἶναι περιφρόνησις, ἀλλὰ *φυροστρατία*.

Ἐδῶ γελῶσι, καὶ ὁ κ. Ζηνόπουλος ἀναγκάζεται νὰ διορθώσῃ: *φυρομαχία*.

Στεφανίδης. — Ἡ σιωπὴ δεικνύει φρόνησιν.

Πετρίτσος. — Ἡ σιωπὴ εἶναι αὐταπόκρισις (!)

Ζηνόπουλος. — Σιωπάτε! σιωπάτε! ἡ σιωπὴ σας εἶναι ἡ καταδική σας. Ἀποκρούω μετ' ἀποστροφῆς τὸ νομοσχέδιον. Ἄλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Τέλος μετὰ τὰ παράπονα καὶ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, λύει τὴν σιωπὴν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὴν ἀπορίαν μου διὰ τὴν ἐπιμονήν του. Ὁ κ. Καλλιγᾶς ἔχει φοβερὸ συνάχι· εἶναι κατακρυωμένος· καταβραχιασμένος, καὶ μετὰ κόπου ἀπαντᾷ, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποσπῇ τὴν ἐπῆρειαν τοῦ χρυσολόγηματος καὶ τὸ πάντοτε ἀκμαῖον πνεῦμά του, δι' οὗ χαιρετίζει δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοὺς ἀνυπομονοῦντας περὶ τῆς σιωπῆς του, ἰδίᾳ δὲ τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον.

Ὁ χώρος τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* δὲν ἐπαρκεῖ διὰ νὰ ἐκταθῶ πλεῖστον. Κρίμα ὅτι ἀνθὴ τινα δὲν ἐχώρεσαν εἰς τὴν ἀνθοδέσμην μου. Πῶς ἐτελείωσαν, τὸ γνωρίζετε. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποχωρεῖ, ὁ Δραγούμης τὴν ἀπειλεῖ ὅτι καὶ χωρὶς αὐτῆς θὰ ἦναι ἀπαρτία. Ἀναγινώσκειται ὁ κατάλογος· ἦναι παρόντες 123· ἴσα ἴσα· ψηφίζεται ἡ ἀρχή, καὶ ἐν ἄρθρον· ἀποχωρεῖ ὁ Ἱερομνήμων, μόνος ἐκ τῶν Δεληγιαννικῶν, καὶ διαλυθείσης τῆς ἀπαρτίας, διαλύεται καὶ ἡ συνεδρίασις. Ἀπέρχονται οἱ ὑπουργικοί, φέροντες εἰς τὰ χεῖλη των μετ' ὀργῆς ἐν ὄνομα· ὁ Ἀρταβάνης! ἄχ! αὐτὸς ὁ Ἀρταβάνης! ... εἶναι ὁ βουλευτὴς Κεφαλληνίας Ἀρταβάνης, ὅστις φυγὼν πρὶν ἐκ τῆς συνεδριάσεως, ἐματαίωσε τὴν ἀπαρτίαν, ἡ ὁποία θὰ ἐξεσφαλίζετο μετ' αὐτοῦ.

Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ βουλὴ ἐτέλεσε γυμνάσια σαλπικτῶν, καθ' ἣ οἱ μὲν Δεληγιαννικοί, καθ' ὃ ἐπικρατήσαντες εἰς τὰς ἐπερωτήσεις, ἐπαίξον τὸ *εἰσθιτόν*, οἱ Κουμουνδούριοι τὴν ἀποχώρησιν, καὶ οἱ Τρικουπικοὶ τὸ σιωπητήριο.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὅταν κανεὶς συναντᾶται τυχαίως — ὁρθότερον δυστυχαιῶς — μὲ κανένα κηδεύμενον νεκρὸν, καὶ ἀκούει τοὺς μηχανημοὺς τῶν ψαλτῶν μας, ἀπορεῖ πῶς ἐδῶ δὲν εἰσάγεται ὁ δι' αὐτοχειρίας θάνατος, ὅποτε ὁ νεκρὸς ἀπολαμβάνει τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀνευ ψαλτῶν καὶ παππάδων κηδείας.

Μία ἀπὸ ταῖς ἀδυναμίαις τῶν Κυριῶν εἶναι τὸ **Κομ-**

ψοεμπορικὸν Μομφερράτου εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Καπνικαρέας γωνίαν τῆς Ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Αὐτὰς τὰς ἡμέρας γίνεται καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν μικρῶν παιδιῶν, τῶν τρυφερῶν κορασιῶν, καὶ ἐνίοτε τῶν περοφυουσῶν δεσποινίδων. Τὰ ὑπόγεια τοῦ εἶναι μία μεγάλη Παιγνιο-Ἔκθεσις. Ὅλη ἡ Γερμανία καὶ οἱ Παρίσιοι εἶναι ἐκεῖ μέσα. Τί κούκλαις ποῦ ἔχουν κατὰ γράμμα τὸν διάβολο μέσα τους, διότι ἐνῶ τῆς γυρνᾶς, αὐταὶ παίζουν ὅλαις ταῖς γαλλικαῖς ὀπερέταις, τί λύκοι, τί ἀρνιά, τί τόπια, τί φορητὰ κουζίνας, τί φορητὰ νοικοκυριὰ καὶ πόσα καὶ πόσα! Καθ' ἡμέρας πωλοῦνται τὰ παιγνίδια ἀπὸ τὰ ὑπόγεια καὶ θὰ κάμετε καλὰ νὰ κάμετε ἐγκαίρως τὰς προμηθείας σας, μήπως τὰ εὑρητε τὴν παραμονὴν τοῦ Νέου Ἑτους κενά. Ἐπάνω εἶναι ἡ κοσμηματικὴ δι' ὅλην τὴν μεσαίαν τάξιν, τὰ βελουδένια ρισοῦ, τὰ φθινὰ φορέματα Κυριῶν, τὰ ἄνθη, τὰ λεπτολογήματα, καὶ τὰ ψηλολογήματα! Ὅσαι καὶ ὅσοι γνωρίζετε τὸν κ. Μομφερράτον, παρακαλέσατέ τον νὰ σᾶς δείξῃ τὸν τενόρον ποῦ ἔχει κρυμμένον ἐντὸς μιᾶς κασέλας!

Οἱ νυκτοκλέπται εἶνε καὶ ἱερόσυλοι! Ἐξήτησαν προχθὲς τὴν νύκτα νὰ ἐκβιάσωσι τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας... τοῦ Βουγᾶ. Εὐτυχῶς ἐν τῷ ἔργῳ ἐν τῇ ἐκδίσει τῆς θύρας ἐξήγειρε τὸν ἐκεῖ που παραφυλάσσοντα κλητῆρα, ὁ κλέπτης ἔσπευσε νὰ ἐναγκασθῇ, ὡς οἱ ἀρχαῖοι καταδικαζόμενοι, τὸν βωμὸν τοῦ... οὐρητηρίου, βρὲ τί κάμνεις αὐτοῦ, ἐρωτᾷ ὁ κλητῆρ, δὲν βλέπεις; ἀπαντᾷ ὁ κλέπτης, καὶ τί εἶσαι; λέγει ὁ κλητῆρ, ὑπάλληλος τῆς γαλλικῆς πρεσβείας!! ἀποκρίνεται ὁ παστρικός, στάσου νὰ βρῶ τὰ διπλωματικά σου ἔγγραφα, τοῦ λέγει ὁ κλητῆρ, κ' εὐρίσκει ἀντὶ φακέλλων κλειδιά, λουκετα, ἐργαλεῖα καὶ σοῦ τὸν κουβαλεῖ τὸν κύριον εἰς τὴν πρεσβείαν... τοῦ κρατητηρίου.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Μοραδικόν. Καθ' ἣν ὥραν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Παπαπάνου προεδρεύοντος, συνεδρίαζε τὸ πλημμελειοδικεῖον, ὁ δὲ νεαρὸς προεδρεύων ἐξήτει ὅλην αὐτοῦ τὴν αὐστηρότητα ἐπὶ τοῦ συνωστίζομένου πλήθους ἀέργων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ἀπῆτει τὴν ἀραίωσιν αὐτοῦ, αἰφνιδίως εἰσέρχεται τίς νομίζετε; ὁ πρίγκηψ Ἀθρινόπουλος μετὰ τὴν λευκὴν του γραβάταν καὶ μετὰ ὅλην τὴν πριγκηπικὴν του ἡλιθιότητα.

— Βγάλτε τον ἔξω! τί θέλει αὐτός ἐκεῖ, κλητῆρ κλητῆρ, ἔξω ἔξω τὸν ἀχρεῖον βροχηδὸν ὅλαι αὐταὶ αἱ λέξεις ἐπέπεσαν ἐπὶ τῆς πτωχῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀθρινοπούλου· ἀλλ' οὐδὲς μετὰ μόνον ἀπάθειαν καὶ μετὰ ἐν βλακῶδες μειδιάματι δυνάμει **Devastation**:

— Μὴ ζουλεύης, τοῦ λέγει, μὴ ζουλεύης!!!

Καὶ ἐνῶ ὑπὸ τῶν κλητῆρων ἐξεπέμπετο σθερκοῦν, ἄφρινεν ὀπισθέν του τοὺς ἐκδικητικὸς λόγους:

— Μὴ ζουλεύης, σοῦ εἶπα, εἶσαι ὑπὸ τὴν προστασίαν μου!..

ΑΘΗΝΑΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ.

Πρὶν ἀκόμη αἱ προσεγγίζουσαι λαμπροφανεῖς ἡμέραι τῶν ἑορτῶν μᾶς παρασύρουν ἐκεῖ ὅπου οἱ ἀθηναῖκοι περίπατοι γραφικώτερον καὶ θορυβώδεστερον ἐκδηλοῦνται· πρὶν ἀκόμη, διάσχίζοντες τὰς ὁδοὺς — δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν καὶ ναοὺς —

τῶν δύο ἀδελφωμένων θεῶν Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου, συγκομίσωμεν ἐντὸς τῆς μνήμης μας τὰ πλούτη καὶ τὴν εὐχροίαν καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, προβαλλόντων ὡς οἷον τε φιλαρεσκώτερον τὰς βιτρίνας των, καὶ παρακολουθήσωμεν τὰς ἀεικινήτους περιπατητοῦς τῶν ὁδῶν ἐκείνων, αἵτινες ὡς πεταλούδαι βομβοῦσαι καὶ συμπυκνούμεναι περὶ τὰ ἐπέραστα ἐκεῖνα ἄνθη τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς, ὅπερ καλεῖται πολυτέλεια, παρὶς τῷ συγχρόνως τὴν διπλὴν ὄψιν τῶν βδελλῶν διὰ τὰ θυλάκια τῶν συζύγων ἢ τῶν πατέρων, ἅτινα ἀνιλεῶς ἐκφυζῶσι, καὶ τῶν μελισσῶν διὰ τὰ θυλάκια τῶν ἐμπόρων ἐν οἷς, ὡς ἐν κυψέλῃ, ἐναποθέτουσι χρυσοῦν μέλι· πρὶν ἀκόμη ἐν τῇ ἀγορᾷ μας τὰ μαγικά Χριστούγεννα ὑποδηλούμενα εἰς μυρία γαργαλιστικὰ ἐδέσματα, μεγαλοπρεπῶς καὶ ἀφθόνως παρατεταγμένα, καταστήσωσι λιποθύμους ἐξ ἡδονῆς τοὺς στραῆγους, ἃς ἐνδιατρίψωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰ προσφιλή μας Κυριακὰ δειλινά· ποτὲ δὲν παρήλθον ἐμπρός μου, χωρὶς νὰ μοῦ ψιθυρίσουν κάτω τι.

* * *

Μίαν ἀπὸ τῆς τελευταίας Κυριακᾶς, ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Σταδίου, ἐσταμάτησα διὰ νὰ γίνω θεατὴς μακρᾶς παρελάσεως ἁμαξῶν· αἱ ἁμαξὶ στρατιωτικώτατα ἀκολουθοῦν ἡ μία τὴν ἄλλην· ὁ κροταλισμὸς τῶν μαστιγῶν τῶν ἁμαξήλατων, ὁ κρότος τῶν τροχῶν, αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἐγειρόμενος κονιορτός, ἡ θέα τῶν ἐν ταῖς ἁμάξαις, ἡ πανηγυρικωτέρα καὶ μᾶλλον γοργῶς οὕτως εἰπεῖν ἐκδηλουμένη ζωὴ, τῶν ἁμαξοδρομούντων ἢ ὑπεροχὴ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ταπεινῶν πεζῶν τοῦ λιθοστρώτου, ἐπιβάλλει ἐπὶ τῶν διαβατῶν, οἵτινες σταματῶντες καὶ στρέφοντες πρὸς τὴν παρελάσιν καὶ πολλάκις βράθυμῳ ὀφθαλμῷ καταμετροῦντες τὰς ἁμάξας, παρακολουθοῦσιν ἕως οὗ καὶ ἡ τελευταία ἐξαφανίζεται εἰς τὴν καμπὴν τῆς ὁδοῦ. Εἶνε γάμος. Ἐπὶ τῆς πρώτης ἁμάξης φέρονται ἐκτεθειμένα τὰ στέφανα. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐναποτίθενται οἱ νεόνυμφοι· ὁ γαμβρὸς, εὐρωστός ἐργάτης ἴσως, μετὰ ὀζώδεις χεῖρας καὶ μαύρην ἐνδυμασίαν, ξυρισμένος, μετὰ ἐστριμμένον τὸν μύστακα, καὶ τὸν πῖλον λοξῶς ἐπὶ τοῦ κροτάφου ἀποκλίνοντα· ἡ νύμφη, εὐθυτενὴς ὡς ἡ νυμφικὴ λαμπὰς της, καὶ ὡς ἐκεῖνη πάλιν ἀνηλεῶς ἐκλευκανθεῖσα ὑπὸ τὰς ἀφθόνους βαφὰς τοῦ ψιμυθίου, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀνέλαβον νὰ τὴν καλλύνωσιν αἱ πρὸς τοῦτο περὶ αὐτὴν ταχθεῖσαι ἀκολουθοῦσιν οἱ συμπεθέροι ἐντὸς εἰκοσι περὶπου ἁμαξῶν· πᾶσαι αἱ ἡλικίαι ἀντιπροσωπεύονται μετὰ τὴν αὐτῶν. Ἐκάστη ἁμαξὴ ἐνέχει ἰδιόζοντα χρωματισμόν. Μία ἐξ αὐτῶν φέρει ζευγὸς πρεσβυτῶν φεσφορῶν· ἴσως εἶνε τὰ πεθερικά· ἡ γραῖα φαίνεται συναθροίσασα τὰ ἐναπομεινάντα λείψανα τῆς πάλαι ποτὲ φιλαρεσκείας διὰ νὰ τοποθετήσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της εὐπρεπέστερόν τοῦ συνήθους τὸ σεβαστὸν φέσι της· σκέπτομαι ὅτι δυνατόν νὰ ᾔην ἡ πενθερὰ τῆς νύμφης, καὶ ὀρέγομαι νὰ ἐξακριβώσω ἐπὶ τοῦ προσώπου της τὰς τρικυμίας τὰς ὁποίας ἐν τῷ μέλλοντι ὠρίσθη τυχὸν νὰ ὑποστῇ ἡ νεόνυμφος· ἀλλ' ἡ ἁμαξὴ φεύγει ταχεῖα, πρὶν λειτουργήσῃ ἡ φυσιογνωμικὴ μου δεινότης. Ἐν ἄλλῃ ἁμάξῃ συνωθεῖται ὁλόκληρος οἰκογένεια, συγκειμένη ἐκ τρογγύλου Κυρίου, τετραγώνου Κυρίας, ἐνὸς βρέφους, δύο θυγατέρων, δύο υἱῶν, καὶ μιᾶς ὑπηρετρίδας. Ἡ ἐπομένη φέρει δύο δεσποινίδας, αἵτινες κάθηνται πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἡνιόχου· τὸ ἄρρεν, τὸ ὅποιον ἐνεκαθιδύθη ἀπέναντι αὐτῶν, ἐδιδάχθη νὰ τηρῇ ἐν παντὶ τὴν ἀνδρικήν ὑπεροχήν. Ἐν ἄλλῃ ἁμάξῃ οἱ ὀφθαλμοί μου προσθάνουσι νὰ συλλάβωσι τὰς τσαλέτας τριῶν νεανίδων· εἶνε ὁμοιομόρφως ἐνδεδυμέναι· φορέματα χρώματος μενεξέ, χεῖρες μετὰ προσοχῆς τηρούμεναι οὕτω πως, ὥστε νὰ μὴ χάνεται ἀθέατος